

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MIORIȚA,

**Balade
populare
românești**

**PRESTIGE
KIDS**

București - 2018

CUPRINS

ANA ARDELEANA	5
BALADA LUI PINTEA	7
BRUMARUL	9
BRUMĂRELUL	10
CÂNTECUL LUI IORGOVAN	11
CÂNTECUL JIANULUI	13
CIOBĂNAȘUL	16
CONSTANTIN BRÂNCOVEANU	17
CORBEA HAIUCUL	22
DOI TINERI S-AU AVUT DRAGI	51
DRAGOȘ	53
GRUIA LUI NOVAC	56
IANCUL JIANUL	70
ILINCUȚA	75
ILINCUȚA ȘANDRULUI	78
ION ĂL MARE	81
IOVAN IORGOVAN	91
KIRA	101
LOGODNICI NEFERICIȚI	114
MEȘTERUL MANOLE	115
MIORIȚA	119
MIZIL-CRAI	123
MONĂSTIREA ARGEȘULUI	129
MOVILA LUI BURCEL	140
NOVAC ȘI CORBU	144
OAIA NĂZDRĂVANĂ	149
PAPARUDA	156
RADA	157
RĂDUCANU	160
SOARELE ȘI LUNA	162
ȘTEFĂNIȚĂ VODĂ	177
TOMA ALIMOȘ	184
TUDOREL	189
VISUL LUI TUDOR VLADIMIRESCU	209
REFERINȚE CRITICE	221

ANA ARDELEANA

Colo josu, mai din jos,
Iăst-on vad mare, frumos,
Dar în vad cine spăla?
Spăla Ana Ardeleana
Ea tăt spală și izbește.
Tabără de turci sosește:
— Înceată-ți, fată, lacrimile
Până trecem iazurile!
— Lesne, turcule,-a-nceta,
Da' a sâlă m-oi zoita,
Num-on frate am d-avut,
Și ăla că l-am pierdut.
P-one, turcule,-ai trecut,
Știu că nu li-i fi văzut,
— Noi și de l-om fi văzut,
Noi tăt nu l-am cunoscut!
— Da' fratile, dragu miău,
Că-i înalt și îmbrăcat:
Tăt în dosul fratelui
Scrisă-i peana codrului;
Și d-în fața fratelui,
Scrisă-i raza soarelui;
Și-n umerii fratelui,
Scriș' îs doi luceferi;
Și pă mânecele-n jos,
Scrisă-s stele mărunțele!
— Dacă-i, fată, lucru-așa,
Să-s faci podu păste codru,
Să-s faci scară păste țară,

Să te duci la frati-to,
C-ala-i îngropat în sânge.
— Frate, nu mai tăia,
Că sabia taie tare
Și pă tine te-o tăia!
— Apăi, dacă m-oi tăia,
Tu, soro, mi-i îngropa
În mijlocul drumului:
Câți drumari pă drum trecea,
Ei tăt bine-așa zicea:
— Asta-i milă de la sor'
Și dor de la frățior!

BALADA LUI PINTEA

Pintea-n munte să suie,
Mândră curte zugrăve,
Cu cătane-o d-îngrădea,
Cu frunze-o acoperea.
Numai Pintea ș-o strigat:
– Dintre voi de s-a afla,
De s-a afla careva
Să meargă la Baia Mare
După pită, după sare,
După vin din cel mai tare
Ce beau domnii la gustare.

Nimeni nu s-o mai aflat,
Numai a Pintii fârtat;
Numai el că și-o strigat:
– Mere-oi, Pinteo, mere-oi eu,
De mi-ai da tu murgul tău,
Mulguțul tău cel de vânt,
Cu coama până-n pământ;
De mi-i spune moartea ta,
Moartea ta din ce ți-a sta?

– Moartea Pintii-i atâta-ră:
Trei grăunță de secară,
Trei de grâu de primăvară,
La Pintea la subsuoară;
Trei grăunțe de grâu sfânt
Ș-on plumbuț mândru de-argint,
La Pintea fără de rând.

El în Baia când o-ntrat,
Toți băieșii l-o-ntrebat:
– Spune-ne moartea Pintii!
– Moartea Pintii nu oi spune
De mi-ai da oricât în lume.
– Spune-ne moartea Pintii,
Pă tine te-om omorî!
– Moartea Pintii-i atâta-ră:
Trei grăunțe, de grâu sfânt
Ș-un plumbuț mândru de-argint,
La Pinteia fără de rînd.

– Nici acela nu-i viteaz
Care dă sfat la fârtați.
Și eu unul mi l-am dat
Și capu mi l-am mâncat.

BRUMARUL

Foaie verde peliniță,
Colea-n vale-n poieniță
Frumos doarme-o copiliță:
Cu părul lăsat pe țâță,
Cam pe țâță, cam pe spate,
Inima-n mine se bate.
S-o deștepte nu-ndrăznea,
Tabachera o scotea,
Murgului la nas îi da.
Murgu tare străfiga,
Fetița de deștepta.
El degrabă mi-o-ntreba
— Ești fată sau măritată,
Ori zână din cer picată?
— Nu-s fată, nici măritată,
Nici zână din cer picată,
Și eu-s floare după mare,
Cine mă sărută moare.
Dar matale cine ești,
Cum te chemi, cum te numești?
Ești băiat ori însurat,
Ori înger din cer picat?
— Nu-s băiat, nici însurat,
Nici înger din cer picat.
Și eu-s Brumaru cel mai mare
Ce cad noaptea pe răcoare,
Mă ridic în prânzul mare,
Iau mirosul de la floare.

